

DE SCHUTTERSFEESTEN VAN HET SINT-JORISGILD IN 1752

In een vorige bijdrage hebben we verteld over de moeilijkheden van het Sint-Jorisgild in de eerste helft van de achttiende eeuw. In 1740 besteeg Maria Theresia de troon en kort daarop brak een nieuwe oorlog uit tussen Oostenrijk en Frankrijk. In juli 1745 werd Gent ingenomen door de Franse troepen en op 25 juli 1745 deed Lodewijk XV zijn intrede te Gent. Hij verbleef er bij bisschop Maximiliaan van der Noot, begaf zich naar Brugge langs het kanaal, kwam terug naar Gent en verliet onze stad op 3 augustus. De bezetting duurde vier jaar en ging gepaard met zware belastingen, opeisingen, enz. Eindelijk op 18 oktober 1748 werd de vrede van Aken gesloten en op 28 januari 1749 verlieten de Franse legers ons land. Op 3 februari waren de Oostenrijkse troepen te Gent en op 17 mei deed Karel van Lotharingen zijn intrede.

Reeds in 1749 werd door het Sint-Jorisgild opnieuw een prijsschietsing ingericht. Op 15 september 1750 had weer een prijsschietsing plaats. De proost van het Sint-Jorisgild, die in 1749 een prijs had geschoten, nam weer aan de schietsing deel en werd hiervoor door de officiaal van het bisdom vervolgd. De Sint-Jorisgilde wendde zich tot Karel van Lotharingen en wees er op, dat vroeger de geestelijke proosten zo wel te Gent als in andere steden, altijd aan de schuttersfeesten hadden deel genomen. Karel van Lotharingen nam daarop een besluit, waarbij aan de gildeproosten toelating werd verleend om zo als in het verleden, naar de prijzen te schieten.

Karel van Lotharingen, die op 21 mei 1749 lid was geworden van het Sint-Jorisgild, loofde in 1752 drie zilveren prijzen onder zijn medegezellen uit voor een schietsing op 12 juni 1752. Het Sint-Jorisgild voelde zich verplicht een luisterrijk feest in te richten. Het gildehof werd versierd met een triomfboog. Een kleurrijke stoet trok naar de Kouter : vooraan het geschut van de gilde getrokken door een groep slaven, waarachter de boogspanners en de pijlrapers opstapten gevolgd door de trompetters en de timbaliers van de stad. Nu kwam de Faam met de traditionele trompet, waarachter een standaard met het opschrift :

SOLEMNE BLYDTSCHAP *S. 16*

EN

KORTE BESCHRYVINGE
DER TWEE
UYTMUNTENDE
VREUGDE-BEDRYVEN

Verricht door het oudt en Souverain Hoofd-Gilde
van den Edelen Ridder

S.^T JORIS
BINNEN DE STADT GHENDT,

Het eerste den 12. Juny 1752.

Ter oorsaecke van dry Koninglycke Prysen, bestaende in ses extra schoone gevrochte stucken Silver-werck, de welke Syne Koninglycke Hoogheyt den HERTOG CAREL ALEXANDER VAN LORREYNEN ENDE VAN BAAR, Ridder van het Doorluchtig Orden van het Gulde Vlies, Maerschalck van de Legers van het H. Roomsche Ryck, ende van die van Haere Majesteit de KEYSERINNE KONINGINNE VAN HONGARIEN ENDE BOHEMEN &c. Gouverneur ende Capiteyn Generael der Nederlanden &c. &c. heeft gejoint aen de geseyde Confrerie, naer de selve vereert te hebben den 21. Meye 1749. met syn Koninglyck Handteeken, volgens het exempel van syne Glorieuse Voorfaeten.

Het tweede den 10. en 11. September 1752.

Ter oorsaecke van Syne Koninglycke Inkomste om te Schieten met den Staelen Boge, met de Confraters naer eenen Vogel van Eere; als-wanneer de Studenten van de Eerw. Paters Augustynen vertoonden eene CAVALCADE.

Tot GHENDT, by de Weduwe PETRUS DE GOESIN en SOON,
Drucker van Haere Majesteit.

De Fame die blaest uyt de gaven hoog verheven,
Die aen het Gilde zyn van Carolus gegeven;
Sa Borgers, maer Confreers gy-lieden principael,
Voor die mildaedigheyt zyt dankbaer menigmael.

Op andere jaerschriften kon men lezen :

Wy wenschen ieverig dat leve Carolus Alexander.
Segt lof aen Carolus.
Carolus is te bedanken om syne gaeven.
Singt d'hooge gaeven van Carolus.

Al deze jaerschriften waren in het Latijn opgesteld en bevatten het jaartal.

Een tweetal voorbeelden :

CaroLo MoDeratorI sInCero (M D C C L I I = 1752)

gratIae CatoLo DICenDa e ob Dona (D D D C C L I I = 1752)

Op de eerste triomfwagen, bespannen met vier paarden, zaten "eenige Maegdekens rykelyck versiert, draegende den eersten Koninklyken Prys"; op ieder paard zat een engel, verbeeldend door zinnebeelden de deugden van de prins : voorzichtigheid, rechtvaardigheid, rechtmatigheid, kloekmoedigheid. Ook de tweede en de derde wagen, "op welke eenige welversierde Maegden vertoonden den tweeden en den derden Prys", zag men talrijke engelen met opschriften en zinnebeelden.

"Naer dese Triumph-wagens volgden voor eerst den Koning, Proost, Heuver-Deken, Deken, Proviseerders, ende andere Confreers van het Gilde van den H. SEBASTIAEN; daer naer die van het Gilde van den H. MICHIEL; en de Cortege wiert gesloten door het oudt en Souverain Hooft-Gilde van den Edelen Ridder St. JORIS met den Koning, Proost, Heuver-Deken, Deken, Proviseerders, ende de andere Confreers, nemende hunnen weg (tusschen een Detachment Grenadiers onder de wapenen) langs den Santberg, de Vrydagmerkt, de Lange-munte, de Koorn-merkt, de Veltstraete en de Sonnestraete, tot dat sy quamen op den Kauter, alwaer hunne groote Peirsse was oppgericht met de dry Vogels; recht over dese Peirsse was gestelt eenen Theater, op het bovenste van den selven praelden de Waepenen van S.K.H. ende daer onder waeren twee Seraphinen, houdende dit volgende Jaerschrift.

VoX oMnIbUs Una : VIVE DUX Confrater
& proteCtor.

't Is ieders roep : dat leve den Hertog Confrere
ende voorstaender.

In het midden van desen Theater was geplaatst een uytmuntende Gehemelte van roodt damast met goude galonnen, onder het welke praelde het Portrait van S. K. H. konstig geschildert; men las onder

dit Portrait de volgende Verssen.
*Siet gy dien Prince wel tusschen syn Wapens leven,
De deugden des gemoets kan geen Pinceel ons geven."*

De Sint-Antoniusgilde stapte niet op en wel omdat, na de afschaffing van de vier gilden in 1703, de Sint-Antoniusgilde eerst einde 1752 opnieuw werd opgericht. (zie Ghendtsche Tydinghen, derde jg. blz. 165). Het schuttersfeest eindigde rond zeven uur 's avonds. De stoet trok terug naar het Sint-Jorishof en onderweg werd aan de prijswinnaars de erewijn aangeboden.

"Den selven avondt wierden er vele Vreugde-vieren en Vier-werken aangesteken, soo voor het Hof van St. JORIS, als voor de huysen van de gone, die het geluck gehad hadden van de Vogels af-teschieten; en vele inwoonders, soo Confreers, als andere, deden hunnen iever uytschynen in het verlichten van hunne juysen."

's Anderendaags volgde natuurlijk een prachtig banket.

"De Tafel wiert prachtig opgedischt met veel delicatesse; maer ieder was boven al verwondert over het Banket, seer konstig uytgerwerckt, bestaende in dry hoofdstucken, van de welke het middelste verbeelde S. K. H., aenwysende de dry Koninglyke Pryszen, ende de dry Prys-vogels, door de welke dit Koninglyck Present gewonnen moest worden; voor S. K. H. stont eerbiediglyck den Koning van dit Hoofd-Gilde ende andere Gedeputeerde, om S.K.H. te bedanken van dese Koninglyke Gifte; 't welck bediedt wiert door de volgende Verssen, die den Koning in de handt hieldt.

*g'Hebt grooten Prins vereert het Gilde met dees Pryszen,
Waer voor wy u voortaen meer zullen eer' bewysen.*

De andere twee zydt-stucken verbeelden den Ridder St. JORIS, het Musieck, en de Deugden van S. K. H., met Spreuken en Zinnebeelden, betreckinge hebbende op de Feeste."

Het feest was prachtig geslaagd. Het bestuur van het Sint-Jorisgild wens- te zijn dank te betuigen aan Karel van Lotharingen. Een delegatie ging naar Brussel om de prins een prachtige kruisboog aan te bieden en tevens om hem uit te nodigen om op 10 september de prijsvogel te komen schieten. Karel van Lotharingen, die een gemoedelijk man was (zie : Pirenne, deel III) aanvaardde natuurlijk de uitnodiging. Op zaterdag 9 september deed Karel van Lotharingen zijn intrede te Gent.

"... tusschen het losbranden van het kanon der geseyde Stadt, ende toejeugingen der Gemeente, heeft hy sig begeven naer d'Abdy van St. Pieters, verselt zynde van aen de Keyserpoorte by maniere van

Cavalcade door de besonderste Supposten van de Vrye Neiringe der Vleesch-houwers, kostelyck uytgedost, en gekleedt in het Groen : 't Is aen den inganck van de selve Abdye, alwaer den Koning, ende den Eedt van het Hooft-Gilde van St. JORIS, gelyckformig gekleedt in het Roodt, naer dat S. K. H. hadde Gecomplimenteert geweest door de Gedeputeerde der Vergaderinge van de Staten van Vlaenderen, ende door het Magistraet der Stadt, d'Eere hadden van Hem insgelycks te Complimenteren, met alle teekens van Eerbiedigheyt en Groot-achtinge."

Op zondag 10 september "dag vastgesteld om des Feeste plechtelyck te verrichten, en dat de Historien van Vlaenderen niet zullen nalaeten van overtestellen aen de nakomelingen" nam Karel van Lotharingen het middagmaal in de abdij, waarna een luisterrijke cavalcade voor de hertog defileerde. De stoet was ingericht door de studenten van het college van de Augustijnen. De cavalcade was samengesteld zoals de optocht van 12 juni, maar aangevuld met een aantal voorstellingen. Na een Sint-Joris vechtende met de draak om een christen maagd uit de handen der heidenen te verlossen, volgden de graven en de gravinnen van Vlaenderen, die de Sint-Jorisgilde vroeger hadden beschermd.

1. Karel de Stoute
2. Keizer Maximiliaan
3. Filips de Schone

Vier ridders van zijn gevolg droegen de volgende verzen :

De eerste :

Dees Graef en synen Soon syn ons twee schoone lichten,

De tweede :

Voor welk, als voor de Sonn', al ander glans moet swichten.

De derde :

Siet desen heeft by ons des Koninckx Eer behaelt,

De vierde :

Door hem en synen Soon, ons Gilde zegenpraelt.

4. Keizer Karel.

Hier kwamen de volgende verzen :

Hadd' Mars geweygert oyt te zijn den Oorlogs-Godt,

In sijn tydt Carel was bequaem tot 't selve lot.

Hoe groot dat is geweest dien Heldt van't Duytsche Rijk,

Weet heel Europa wel, en and're van gelyk.

Soo verre met haer licht de Sonne boven gaet,

Hy boven Koningen, en boven Keysers staet.

Laet Creta, Jupiter, Latona d'haere loven;

Maer wy Ghendt, CAROLUS, hy gaet hun verr' te boven.

Aan de geschiedenis van de Gentse stropdragers werd natuurlijk niet herinnerd.

5. Keizer Ferdinand van Oostenrijk.
6. Filips II.
7. Karel van Lotharingen.
8. Filips, hertog van Aremborg.
9. Jacques, graaf van Luxemburg, vier maal koning van de gilde.
10. Lamoral, graaf van Egmont.

Hierop volgden enkele triomfwagens, waarop de koninginnen en de prinsessen, die de gilde hadden gesteund, "want buyten dat sy zyn geweest van de roemweerdigste Litmaeten, hebben het menigmael vereert met hunnen Koninglyke Tegenwoordigheyt in de oeffeninge van den Cruysboge en het Schieten met de Confreers naer de Vogels van Eere".

1. Christina, koningin van Zweden.
2. Elisabeth, koningin van Denemarken.
3. Maria van Hongarije.
4. Margareta, hertogin van Parma.

Op de volgende wagen kwamen Albrecht en Isabella

Siet Nederlanders hier, siet Borgers 't Edel Paer.

't Neerlandt onder dees twee hadd' menig gulde Jaer.

Singt, Mede-broeders, singt voor eeuwig hunnen lof.

Dees geven ons Confreers tot glori' d'hoogste stof.

Op deze wagen was de kruisboog, waarmede prinses Isabella in 1618 te Gent geschoten had, tentoongesteld.

Nu kwam de "MAEGT VAN GHENDT, geseten in *haeren Thuyn*, bespannen, en voorts-getrocken door twee Leeuwen; op haeren schoot ruste eenen anderen Leeuw : en men las in het beluyck de volgende Jaerschriften.

Van den eenen kant.

ganDa CoLe PrInCipeM.

Ghendt viert den Prince.

Van den anderen.

prInCeps CoLIt ganDaM.

Den Prince viert Ghendt."

Op de laatste triomfwagen werden keizerin Maria Theresia en haar gemaal uitgebeeld. Onder de talrijke verzen kon men lezen

"s' Is pallas naer 't gemoedt, een Juno in haer pracht,

Naer 't lichaem is sy weert dat men haer Venus acht."

Onze paters Augustijnen hadden dus ook oog voor vrouwelijke schoonheid. De stoet werd gesloten door de drie gilden van Gent. Nadat de ca-

valcade Karel van Lotharingen was voorbij getrokken, vergezelde hij de stoet naar de Kouter.

De Kouter was prachtig versierd. De Sint-Sebastiaansgilde had een triomfboog opgericht voor haar hof. Op de Kouter stond een prachtig verhoog bekleed met rood fluweel en gouden galons. Een adellijke jonkvrouw, Anna-Carolina baronnes della Faille, gekleed als amazone en in het uniform van de gilde bood aan de landvoogd de pijl aan om het erschot te geven. "Onder het luyden van de Triumph-klocken, het spelen van den Beyaert en het losbranden van het groot geschut van 't Hooft-Gilde, tusschen het geschal van Ketel-trommels en Trompetten," schoot Karel van Lotharingen naar de vogel, terwijl de omstaanders riepen "De Gentenaers hier naer, Prins Carel, voor altyt, Die zullen roemen, dat gy hunnen Koning zyt". Het zal vermoedelijk niet dank zij zijn behendigheid, maar wel door een schikking genomen door het Sint-Jorisgild zijn, dat de hertog de koningsvogel afschoot. Trouwens reeds voor de schieting was een gedicht te lezen, dat de heuglijke gebeurtenis bezong. De eer van de landvoogd keerde immers terug naar de gilde. De aftredende koning hing de hertog het halssieraad om en in stoet trok men terug naar het gildehuis. In de kapel werd het Te Deum gezongen, waarna de genodigden zich begaven naar de schouwburg op de Kouter waar de adel van Gent een toneelspel opvoerde. 's Avonds was er een groot feestmaal in het Sint-Jorishof.

"Het Banket, dat gemaect was van wit suyker, verbeelde in het midden, de Gehoorsaemheyt, de Eerbiedigheyt, en de Erkentnisse dat het Hooft-Gilde van St. JORIS toedraegt aen het Doorluchtigste HUYS VAN OOSTENRYCK, en aen S.K.H.

Op het opperste van dit Stuck was een Arendt, houdende dit Jaerschrift.

aUstrlaDUM VICtrIX aqUILa aXIs
sUrglt In aLta.

Den Oostenryckschen Adelaer verheft sig tot den Hemel.

De Leden van Vlaenderen waeren gebogen voor S. K. H. met deze volgende Inscriptien en Jaerschrift.

I.

Cor Dant CaroLo fortIssIMo.

Sy geven hun hert aen den stercksten CAREL.

Aen d'een zyde van dit Stuck vertoonde sig Neptunus met dit Opschrift.

speM ConCIpe fLanDrIa.

Schept moedt Vlaenderen.

't Canael dat heeft den Staet onder V, Prins, doen maeken,

't Zal tot de Gulde Eeuw' het Neêrlandt doen geraeken.

Copyright A.C.L. Brussel.

Aen d'andere zyde wiert verbeeldt Pallas, voorbeeldt van de Wys-
heyt, met dit Opschrift.

CaroLo Mente ConstantI præDito.

Aen Carolus den Stantvastigen.

't Zy dat het tegen gaet, of med., of Mars tempeest,
Stantvastig CAREL blyft, Hy nergens voor en vreest.

Den grondt verbeelde een Jacht op de Hertten, Rotsen, Water-loo-
pen, en gedaenten van Menschen, alles cierlyck opgepronckt met
Verssen en Spreuken, betreckinge hebbende op de Feeste.

's Avonds was de stad verlicht met vreugdevuren, terwijl de hertog en
de leden van de Sint-Jorisgilde een gemaskerd bal bijwoonden in de
schouwburg van de Sint-Sebastiaangilde.

's Anderendaags vertrok Karel van Lotharingen met zijn gevolg naar
Brugge. De dinsdag bracht hij een bezoek aan de molens voor het zagen
van hout tussen Brugge en Oostende.

“Daegs daer naer 13. September is S. K. H. wederom gekeert naer
Gendt, alwaer Hy aenquam 's middags ten 12. uren en half : den
ouden Koning van het Gilde van St. JORIS hadde d'eere aen de
Brugsche poorte van S. K. H. op syne geluckige te rug-komste in
dese Stadt te verwillekomen : S. K. H., voorgereden van de beson-
derste Supposten der Vrye Neiringe van de Vleesch-houwers gely-
kelyck gekleedt in het Groen, en gevolgt van een menigte Koet-
sen, in de welke waeren de Confreers van de dry Gilden deser
Stadt, als oock vele Persoonen van Distinktie, begaf sig op het
Stadt-huys om het Middag-mael te nemen, dat de Gedeputeerde
van de Staeten van Vlaenderen hadden doen bereydt maeken. Het
Middag-mael geëyndigt zynde, ging S. K. H. tusschen de Gilde-
broeders van St. JORIS naer de gewoonelyke plaetse tot d'oeffe-
ninge van den Cruys-boge, zynde op de groote Peirsse gestelt dry
Vogels, waer van S. K. H. met de sevenste-scheute een neder-velde;
hier op volgden vele teekenen van blydtschap, soo van de Confreers,
als van het Gemeente, dat sig daer bevondt, om dese Oeffeninge
te sien.

Naer d'Oeffeninge heeft S. K. H. sig begeven naer het Hôtel van
den *Baron van Kieseghem* Gouverneur van de Stadt en Kasteel
van Gendt, alwaer hy het Avondt-mael heeft genomen met de Ca-
valiers van syn gevolg, terwyl geheel de Stadt verlicht was, tusschen
het onophoudelyck los-branden van het Kanon. Daer was gedueren-
de den nacht wederom Bal op den grooten Theater, alwaer S. K.
H. sig gemaskert bevondt tot 's morgens ten 4. uren; naer een wey-
nig ruste minnelyck ontfangen hebbende het compliment van be-
dankinge, dat Hem dede den ouden Koning van het Gilde van

St. JORIS uyt den naem van alle de Confreers, is S. K. H. heel langsaem vertrocken tot aen de Keyser-poorte, wederom voorgereden van de principaelste Supposten der Vleesch-houwers, en hebbende aen syne zyden de Gilde-broeders van St. JORIS; daer gekomen zynde, hebben de gesejde Gilde-broeders sig gestelt onder de voordeelige bescherminge van S. K. H., terwyl het Geschut van de Stadt teeken gaf van syn vertreck, en het Gemeente blyde toejuingen, begrepen in dese Verssen en Jaer-schriften.

*Den Prins vertrocken is met 's Konings eer' verciert;
Maer weirdig die noch wort met meerder eer' geviert.*

VIVat eX Voto fLanDriae fraternitatIs antIqUae
praeCLarIssIMUs reX.

*Dat CAREL leeft, en klimt tot d'hoogsten eere-trap,
Doorluchten Koning van dit Edel Broederschap.*

*September van dit Jaer, wanneer men schreef den thienden,
Sag men Prins CAREL hier met syn genooode Vrienden,
Die door syn dapperheyt den Konings-Vogel schiet,
Waer door dees Confreeri' de grootste eer' geniet.*

Den X. Van septemBer Wiert CareL Van LorreYnen
geWensten konIng Van slnt JorIs."

De Sint-Jorisdgilde besloot de beschrijving van de feestelijkheden te laten drukken. Het schuttersfeest werd ook vastgelegd op doek. F.K. Marissal (1698-1770), de stichter van de academie te Gent, schilderde "Karel van Lotharingen op de schieting van het Sint-Jorisdgild op de Kouter te Gent in 1752". Het doek is 97,5 cm. op 145 cm. groot. Marissal ontving voor zijn werk p. 4-13-4. Hetzelfde onderwerp werd ook geschilderd door P.J. van Reysschoot (1702-1772). Voor dit werk - groot 221 cm. op 320 cm. - ontving hij p. 128-6-8. Dit groot verschil in prijs ligt in het feit, dat van Reysschoot de portretten van een groot aantal gildeleden in zijn werk opnam. Beide werken worden bewaard in het Oudheidkundig Museum te Gent. Op te merken valt, dat beide schilderijen het schuttersfeest van 10 september 1752 voorstellen en niet het feest van 12 juni, zoals de "Catalogus van de Schilderijen" op blz. 148 vermeldt. Tijdens het bestuur van Karel van Lotharingen werden geen koningschietingen meer gehouden, zodat hij koning bleef van de Sint-Jorisdgilde. Eerst op 2 juni 1781 werd opnieuw een koningschieting ingericht. De feesten van 1752 waren ongunstig voor de financiële toestand van de gilde; tot delging van de drukkende schulden stemden de leden in 1758 een vrijwillige belasting van twee gulden per jaar. In 1760 werd deze belasting tot drie gulden verhoogd. De gilde telde toen 245 leden. Vanaf 1780 werd tijdens de voor de gildekamer aan vreemde kooplieden verhuurd tegen een gulden per voet.

Tijdens de periode van 1752 tot 1780 werden natuurlijk nu en dan nog schuttersfeesten ingericht. Een feest willen we nog vermelden. We zijn in 1763.

“De generaal graaf Jozef de Saintignon, bevelhebber-eigenaar van een regiment Dragonders, in dienst der Keizerin, vereert het gilde van St-Joris, waarvan hij medegezel is, met een der twee standaarden, door de soldaten van zijn regiment bij Maxe, in Saksen op 19 november 1759 op de Pruisen veroverd, en door de Keizer aan hem opgedragen. Deze gift geschiedde met het verzoek, de standaard in de gildekapel te plaatsen, en de schenker van het zegeteken gelastte baron van Bietach, kolonel-bevelhebber, het vaandel te overhandigen, dat door een afdeling van gemeld wapen plechtstatig naar de kapel moest gebracht worden. Een schone stoet, waarin stads keteltrommels en trompetters verschenen, ging de 15 augustus 1763 het vaandel uit de afspanning halen, waar genaamde kolonel afgestapt was, en naar de gildekapel overbrengen. Hier werd door de Abt van St-Pieters een plechtige muziekmis en een *Te Deum* gezongen, waarna de gilde de voornaamste officieren van het regiment Dragonders op een banket vergastte.”

Deze plechtigheid kreeg een vervolg een goede honderdvijftig jaar later en wel in 1914. Het vaandel werd nu bewaard in het Oudheidkundig museum in de Steenstraat. Op 22 november 1914 boden enkele Duitse officieren zich in het museum aan en namen het vaandel mee. Hier eindigen we dit verhaal. De beschrijving van het feest van 1752 en de teksten werden zeker door een Augustijner monnik opgesteld. Het zou mogelijk zijn heel wat beschouwingen aan deze teksten te wijden en dit als we denken aan de komende historische voorvallen : de sluiting van de Jezuïetencolleges in 1773, de komst van Jozef II met zijn hervormingen, de Brabantse omwenteling. In 1752 was het echter onmogelijk de gebeurtenissen te voorzien. Daarom ook wensen we geen overwegingen te maken en laten dit over aan de lezer.

M. LIEVENS

HET HUIS VAN DE NERING VAN DE VISVERKOPERS

De nering van de visverkopers was een van de oudste en belangrijkste neringen van Gent. Het was een gesloten nering, wat betekent : men kon geen lid worden na een proeftijd en het maken van een meesterstuk.